

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **M.**, so sídlom mestského úradu v S., IČO: X., zastúpeného Advokátskou kanceláriou M., so sídlom v B., v mene ktorej koná ako konateľ advokát J., proti povinnej **M.**, bývajúcej v R., zastúpenej J., advokátkou so sídlom v T., **o vymoženie 76,76 EUR s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 16 Er 1197/2012, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok z 29. apríla 2014 č. k. 16 Er 1197/2012-37 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Okresného súdu Pezinok z 29. apríla 2014 č. k. 16 Er 1197/2012-37 /2007-66 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Pezinok (ďalej aj „exekučný súd“) označeným uznesením zamietol návrhy povinnej na zastavenie exekúcie z 9. 12. 2013 a z 12. 12. 2013 a zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Zamietnutie návrhu povinnej na zastavenie exekúcie z 9. 12. 2013 odôvodnil tým, že jej námietky o nedoručení platobných výmerov z 25. 10. 2006, z 1. 4. 2009 a zo 14. 2. 2011 (a teda ich nespôsobilosti byť exekučnými titulmi) pre jej nezdržovanie sa na adrese v S. (žila v Izraeli) nepovažoval za opodstatnené poukazujúc na to, že pri ich doručovaní sa uplatnila fikcia doručenia v zmysle § 17 ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v platnom znení (ďalej len „zákon č. 511/1992“). Z rovnakých dôvodov zamietol aj návrh povinnej na zastavenie exekúcie z 12. 12. 2013 posudzujúc podanie

povinnej z tohto dňa za takýto návrh napriek tomu, že bolo označené ako „námietky proti exekúcii“. V súvislosti s tým uviedol, že upovedomenie o začatí exekúcie nebolo doručené do vlastných rúk povinnej (keďže za účinné doručenie nemožno považovať doručenie upovedomenia zástupkyni povinnej, lebo zákon náhradné doručenie vylučuje), preto podanie obsahujúce námietky proti exekúcii treba považovať za návrh na zastavenie exekúcie.

Na základe podnetu povinnej podal proti označenému uzneseniu okresného súdu (v poučení ktorého bolo výslovne uvedené, že odvolanie proti zamietajúcim výrokom nie je prípustné) mimoriadne dovolanie generálny prokurátor Slovenskej republiky. Žiadal, aby dovolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vyčítal okresnému súdu nesprávne právne posúdenie veci v otázke, či upovedomenie o začatí exekúcie mohlo byť účinne doručené zástupkyni povinnej. Namietal, že v dôsledku nesprávneho riešenia tejto otázky sa okresný súd nezaoberal námietkami povinnej proti exekúcii, ale ich nesprávne považoval za návrh na zastavenie exekúcie. Ďalej vyčítal okresnému súdu aj tzv. inú vadu konania spočívajúcu v tom, že napriek námietkam povinnej nevykonal žiadne šetrenie na zistenie okolností riadneho doručenia exekučných titulov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) ako súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní (§ 10a ods. 3 O. s. p.) po zistení, že tento opravný prostriedok podal včas generálny prokurátor Slovenskej republiky (§ 243g O. s. p.) na základe podnetu povinnej (§ 243e ods. 1 a 2 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243i ods. 2 O. s. p. v spojení s § 243a ods. 3 O. s. p.) preskúmal napadnuté uznesenie okresného súdu a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie je v celom rozsahu opodstatnené.

Dovolací súd sa stotožňuje s názorom generálneho prokurátora, podľa ktorého upovedomenie o začatí exekúcie bolo riadne, a teda účinne doručené povinnej aj tým, že bolo doručené jej zástupkyni v exekučnom konaní. V zmysle § 251 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) na výkon rozhodnutia a exekučné konanie podľa osobitného predpisu sa použijú ustanovenia predchádzajúcich častí, ak tento osobitný predpis neustanovuje inak. Keďže zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v otázke zastúpenia povinného neustanovuje inak, sú aj v exekučnom konaní použiteľné ustanovenia O. s. p. o zastúpení účastníkov, najmä o zastúpení na základe plnomocenstva. Ustanovenie § 49 ods. 1 Exekučného poriadku vylučujúce náhradné doručenie upovedomenia o začatí exekúcie

povinnému, ktorý je fyzickou osobou, sa otázky zastúpenia účastníkov exekučného konania nedotýka. Náhradné doručenie tak ako ho napr. upravuje § 49 ods. 2 Exekučného poriadku, alebo § 47 ods. 2 O. s. p., alebo § 17 ods. 3 zákona č. 511/1992, nemožno stotožňovať so zastúpením účastníka exekučného konania, pretože ide o dva rozdielne právne inštitúty. Pokiaľ teda povinný v exekučnom konaní predloží plnomocenstvo udelené zvolenému zástupcovi na zastupovanie v tomto konaní skôr, ako mu bolo doručené upovedomenie o začatí exekúcie, treba za riadne, a teda účinné doručenie upovedomenia o začatí exekúcie považovať aj jeho doručenie zvolenému zástupcovi. Ak exekučný súd, vychádzajúc z iného riešenia tejto otázky, písomné podanie povinnej označené ako „námietky proti exekúcii“, podané v zákonnej lehote po doručení upovedomenia o začatí exekúcie jej zástupkyňi, neprejednal ako námietky s možnou podania odvolania proti jeho prípadnému zamietavému rozhodnutiu o nich, zaťažil konanie pred ním vadou spočívajúcou v odňatí možnosti povinnej riadne konať pred súdom.

Dovolací súd považuje za opodstatnenú aj námietku generálneho prokurátora o vade konania spočívajúcej v tom, že exekučný súd nevykonal žiadne šetrenie na okolnosti riadneho doručenia platobných výmerov povinnej, a to napriek jej tvrdeniu, že v čase ich doručovania sa na adrese, na ktorú boli doručované, nezdržovala. Exekučný súd nie je viazaný potvrdením o vykonateľnosti, preto je oprávnený sám preskúmať, či rozhodnutie je skutočne vykonateľné. To platí tým viac v štádiu exekučného konania, v ktorom je namietaná spôsobilosť rozhodnutia byť exekučným titulom. Pri skúmaní, či rozhodnutie, na základe ktorého sa má vykonať exekúcia, bolo povinnému riadne doručené, vychádza exekučný súd zo skutočností vyplývajúcich z obsahu spisu, v ktorom bolo rozhodnutie vydané, prípadne zo skutočností o okolnostiach doručenia, zistených pomocou šetrenia, ktoré vykonal. Nejde pri tom o posudzovanie obsahovej správnosti rozhodnutia, ale o skúmanie jeho formálnej vykonateľnosti.

V preskúmvanej veci napriek námietkam povinnej o tom, že platobné výmery jej neboli riadne doručené, pretože sa na adrese doručovania nezdržovala, nevykonal exekučný súd na túto okolnosť žiadne šetrenie. Takýto postup exekučného súdu nezodpovedal zásade spravodlivej ochrany práv účastníkov exekučného konania.

Dovolací súd preto uznesenie exekučného súdu pre nesprávne právne posúdenie relevantnej procesnej otázky a pre zjavné vady konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 21. apríla 2015

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Pudmarčíková